

Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 14 (192) 08 kwietnia 2007r.

*Weselcie się, zastepy Aniołów niebie! Weselcie się, słudzy Boga!
 Niech zabrzmia dzwony głoszące zbawienie,
 gdy tak wielki Król odnosi zwycięstwo!
 Raduj się, ziemo, opromieniona tak niezmiernym blaskiem,
 bo jesteś wolna od mroku, co świat okrywa!*

Drodzy Parafianie i Goście!

Niech słowa tego uroczystego śpiewu wielkanocnego rozbrzmiewają w naszych umysłach, sercach, rodzinach. Wszystkim życzymy choćby promyków radości w codziennych trudach, a nade wszystko błogosławieństwa Zmartwychwstałego. Alleluja!

Kapłani pracujący w parafii

Sens i znaczenie zbawcze Zmartwychwstania

Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego po raz kolejny stawia każdemu z nas podstawowe pytanie: pytanie o wiarę. Czy wierzysz, że Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek, umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia? Można mechanicznie odpowiedzieć: „wierzę” i wrócić do codziennego, normalnego życia, nieraz w całkowitym zapomnieniu o Bogu, Jego miłości i Jego przykazaniach. Ale też można się zatrzymać; najpierw przy krzyżu, a potem przy pustym grobie i zanurzyć całym sercem w tajemnicę Odkupienia. Następnie zaś, umocniwszy wiarę, podjąć kolejne wysiłki, aby całe nasze życie było skierowane ku Temu, który jest Miłością.

Czym jest więc dla nas, ludzi, Zmartwychwstanie Chrystusa?

1. Przede wszystkim jest ono potwierdzeniem tego wszystkiego, co Jezus czynił i czego nauczał (por KKK 651). Gdyby nie zmartwychwstał, wcześniejsze Jego nauczanie to byłyby tylko słowa, niekoniecznie godne zaufania. Zwycięstwem nad śmiercią potwierdził On, że sam jest „Prawdą” i Jego słowa mają najwyż-

szą wartość, nadającą sens naszemu życiu.

2. Zmartwychwstanie potwierdza prawdę o boskości Jezusa (por KKK 653). Tę prawdę wyrażał, nieraz bardzo dobitnie, w swoich słowach skierowanych do ludzi. „*Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że JA JESTEM*” (J 8,28). Wywyższenie Jezusa, to nie tylko krzyż, ale także Zmartwychwstanie, gdzie to wywyższenie ukazuje się wyraźnie naszym oczom nie jako przenosięcia, ale jako rzeczywistość. Tylko BÓG mógł dokonać takiego cudu i tylko Bóg może wyprowadzić człowieka z poniżenia do uwielbienia.

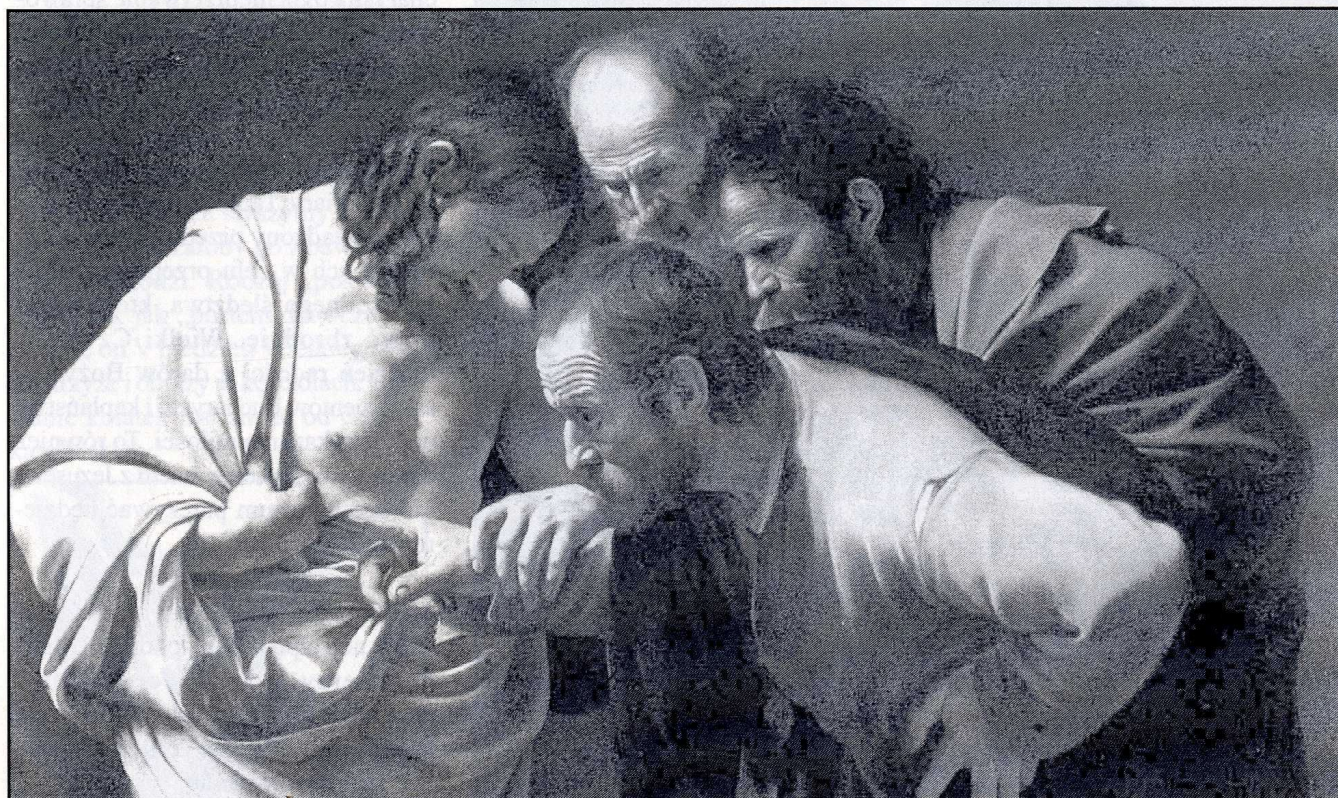
3. Misterium Paschalne (Śmierć i Zmartwychwstanie) promieniuje na życie każdego człowieka i przynosi mu radosną wieść (por. KKK 654). Przede wszystkim dzięki śmierci Chrystusa zostaliśmy wyzwoleni z niewoli grzechu, a dzięki Zmartwychwstaniu mamy dostęp do nowego życia. Niebo jest dla nas otwarte, i przestaje być nieosiągalne, przeciwnie, każdy dzięki mocy ofiary Chrystusa może wkroczyć w nowe życie i żyć w łasce uświęcającej, być prawdziwie

„dzieckiem Bożym” (por. Rz 8,16).

4. Zmartwychwstanie Chrystusa jest zasadą i źródłem naszego przyszłego zmartwychwstania (KKK 655). „*Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród umarłych (...) w Chrystusie wszyscy będą ożywieni*” (1 Kor 15,20-22). Dążymy ku wieczności, ku nieskończoności, ku zmartwychwstaniu. W niebie jest nasza prawdziwa Ojczyzna (por. Flp 3,20) i tam powinniśmy jej szukać. „*Szukajcie tego, co w górze*” (Kol 3,1 – dzisiejsze drugie czytanie) nie oznacza nic więcej, jak tylko unikać grzechu i dążyć do wieczności, do zmartwychwstania przez uświęcenie każdego dnia swego ziemskiego życia.

„*Ujrzał i uwierzył*” (J 20,8) – pisze św. Jan o sobie w chwili, gdy ujrzał pusty grób i płótna leżące w grobie. „*Błogosławieni ci, którzy nie widzieli, uwierzyli*” (J 20,29) – to z kolei słowa, które mogą się odnosić do każdego z nas. Obyśmy rzeczywiście uwierzyli, oby nasze oczy i serca skierowane były zawsze ku niebu, a życie było świadectwem naszej miłości do Chrystusa.

Ks. Tomasz Grzywna

TRIDUUM PASCHALNE

Wprowadzenie

Wielki Czwartek

„W pierwszy dzień Przaśników przystąpili do Jezusa uczniowie i zapytali Go: «Gdzie chcesz, żebyśmy Ci przygotowali Paschę do spożycia?»» - pisze ewangelista Mateusz (26, 17). Dziś przenosimy się do Jerozolimy, pełnej żydowskich pielgrzymów, którzy przybyli do tego miasta na wyjątkowe święto - Paschy. To święto upamiętnia wyzwolenie Izraelitów z niewoli egipskiej. W Wielki Czwartek rozpoczynają się kulminacyjne wydarzenia nowej, Chrystusowej Paschy: wyzwolenia ludzi z niewoli grzechu, przejścia od zła do dobra.

Wracamy wspomnieniami do takich miejsc jak: Wieczernik, Ogród Oliwny, Pałac Najwyższego Kapłana. W Wieczerniku, w „sali położonej na górze” (por. Mk 14, 15; Łk 22, 12) odprawił Jezus pierwszą Mszę św. Była to uczta pożegnalna, ale i proroctwa *zarazem*, bo zapowiadała krwawą Ofiarę na krzyżu. W tym miejscu Eucharystia była nieprzerwanie sprawowana aż do XVI wieku. Później zajęli je muzułmanie, a dziś należy do Żydów.

W Getsemani Jezus w sposób przejmujący - krwawy w sensie dosłownym, modlił się przed złożeniem swojej ofiary. Tam też został pojmany i doprowadzony przed oblicze władz religijnych w celu przeprowadzenia kuriozalnego śledztwa, które miało ukryć zbrodnię. Wielki Czwartek to dzień radości z darów Bożych - sakramentów Eucharystii i kapłaństwa oraz przykazania miłości. To również czas współcierpienia razem z Jezusem, którego apogeum przeżywać będziemy dzień później.

Umycie nóg

Na pamiątkę umycia przez Chrystusa nóg apostołom podczas Mszy Wieczery Pańskiej celebrans - sprawujący Ofiarę Eucharystyczną kapłan - obmywa nogi 12 mężczyznom. Jest to przypomnienie

fundamentalnej zasady moralnej chrześcijaństwa, czyli przykazania miłości. Gest ów wyraża także prawdę, że Kościół nie jest po to, żeby mu służyło, lecz aby służyć.

Za czasów św. Benedykta gest ten był praktykowany codziennie przy wydawaniu żywności ubogim. Ten obrzęd nazywa się także mandatum - od łacińskiego tłumaczenia słów Jezusa: Mandatum novum do vobis - „Przykazanie nowe daję wam”.

Przeniesienie Najświętszego Sakramentu

Symbol znany od XII wieku. To znak uwięzienia Pana Jezusa. W średniowieczu zaczęto budować specjalne ołtarze, nazywane ciemnicami, w których umieszczano Najświętsze Postaci. Dziś miejsce, do którego procesyjnie przenosi się Eucharystię, nazywamy ołtarzem wystawienia.

Obnażenie ołtarza

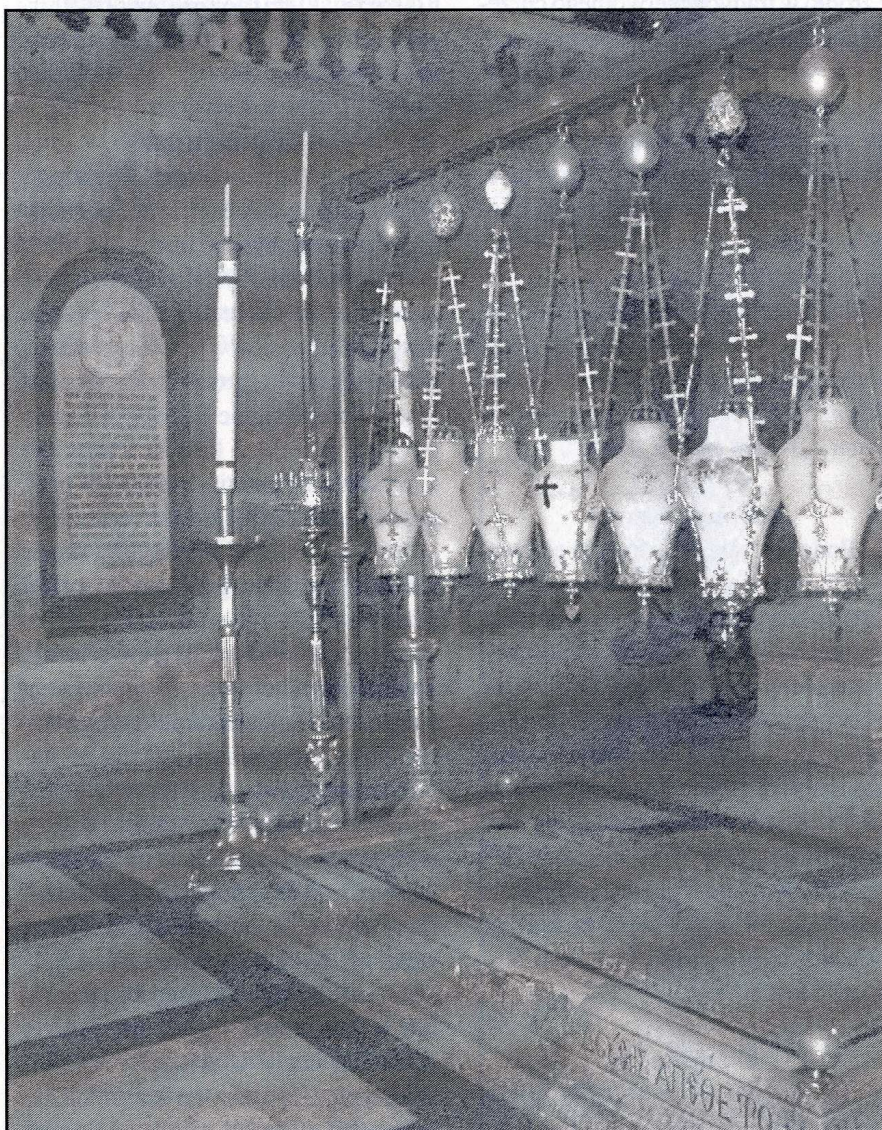
Po zakończonej Eucharystii kapłan lub diakon zdejmują z ołtarza obrusy. Odarty ołtarz, który jest symbolem Jezusa Chrystusa, oznacza odarcie Go z szat podczas męki krzyżowej. Niektórzy widzą w tym symbolu również opuszczenie przez najbliższych oraz rezygnację z najmniejszych pozorów bóstwa dla naszego zbawienia. Do X–XI wieku ta symbolika była stosowana codziennie. Po każdej Mszy św. zdejmowano z ołtarza obrusy, aby przed następną je nałożyć.

Kołatki

Od Mszy Wieczerzy Pańskiej aż do Liturgii Światła w Wielką Sobotę nie używa się dzwonek. Zamiast nich w kościołach słyszymy kołatki. To także znak żałoby po Zbawicielu, który odchodzi. Rodzaj „postu dla uszu”, tak jak „postem dla oczu” są zakryte od V niedzieli Wielkiego Postu krzyże i obrazy w kościołach. Używanie kołatek jest znane od czasów karolińskich.

Wielki Piątek Męki Pańskiej

W ostatnim swym akcie powiedzie nas dzisiejsza liturgia stromo pod górę - na Kalwarię, miejsce straceń. Rzymskie zwyczaje wykonywania straceń wskazują, że Kalwaria leżała poza miastem. Wcześniej znajdziemy się w pałacu najwyższych kapłanów i w twierdzy Antonia, gdzie rezydował namiestnik Cezara - Piłat. Wejdziemy w atmosferę czystej nienawiści i wołającej o pomstę do nieba niesprawiedliwości. Otrzymy się o piekło na ziemi, do którego zstąpił Zbawiciel. Poznamy sens ofiary, tej która jest wierzchołkiem miłości, bo wszak nie ma większej miłości, niż gdy ktoś życie swoje oddaje za wszystkich, także za nieprzyjaciół swoich.

Nigdzie nie odprawia się w tym dniu Mszy św. To najważniejszy symbol tego dnia. Świątynie bez eucharystycznej celebracji, puste niejako, z „bezczynnymi” kapłanami, odsyłają na Kalwarię, gdzie Najwyższy Kapłan składa krwawą Ofiarę, niewyczerpane

źródło każdej Eucharystii, tej sprawowanej w przebogatej europejskiej katedrze czy odprawianej w prostych warunkach terenów misyjnych.

Układ liturgii Wielkiego Piątku należy do najstarszych klejnotów liturgicznej tradycji Kościoła. Już w IV wieku w Jerozolimie chrześcijanie rano gromadzili się na Kalwarii, na adoracji Krzyża, by po południu zebrać się znowu na czytaniu Pisma Świętego. Liturgia Wielkiego Piątku rozpoczyna się więc Liturgią Słowa, po której następuje adoracja Krzyża i wreszcie posilenie się Chlebem Eucharystycznym.

Post ścisły

To jeden z niewielu dni w roku, w którym Kościół nakazuje swoim wyznawcom post ścisły, czyli jakościowy i ilościowy. Tradycja poszczenia w Wielki Piątek ma swój początek już 100 lat po śmierci Chrystusa. Nazywano ten post „postem współ-

Modlitwa powszechna

To kolejny element, który ma swoje źródło w tradycji pierwotnego chrześcijaństwa. Modlitwa za wszystkich, bo za wszystkich umarł Chrystus. Jej „powszechność” wyraża się w trosce, aby nie zmarnowała się ani odrobina odkupieńczej krwi Chrystusa, który umiera za zbawienie świata. Modlitw wielkopiątkowych jest dziesięć. Każda ma taką samą strukturę. Na początku następuje wezwanie do modlitwy, podanie intencji, chwila ciszy i zebranie błagań w modlitwie, które wierni potwierdzają w uroczystym *Amen* - „Niech się tak stanie”.

Adoracja Krzyża

Podobnie jak wiele innych elementów liturgii wielkopiątkowej, adoracja Krzyża wywodzi się z Jerozolimy. Później przejęły ją inne wspólnoty. Dokumenty wskazują, że w Rzymie znano ją już w VII wieku. Z Rzymu trafiła do Frankonii, gdzie obrzęd udramatyzowano, odślaniając uroczyste krzyż przy śpiewie znanej nam dziś antyfony: „Oto drzewo krzyża”. Słowa nawiązują wprost do pierwszego drzewa w Piśmie Świętym, którego owocem była śmierć. Owocem tego drzewa jest życie.

Komunia św.

To jedyny dzień w roku, kiedy kapłani przyjmują Komunię św. tylko pod postacią chleba. Choć nie sprawuje się w tym dniu Eucharystii, to nie odgradza się chrześcijan od Bożego pokarmu, przyjmując wze-

śniej konsekrowane eucharystyczne Postaci. I ten punkt liturgii ma bogatą historię. Ostatecznie w 1970 r. przywrócono w tym dniu Komunię św. wiernych.

Grób Pański

Ostatni element liturgii Wielkiego Piątku. Historycznie ujmując, najmłodszy, bo tradycja ta liczy niewiele ponad 1000 lat. Z X wieku pochodzą pierwsze świadectwa o składaniu krzyża Chrystusa w grobie. Później przenoszono do „grobu” także Eucharystię. Przeniesienie Eucharystii przypomina zdjęcie z krzyża i pogrzeb Chrystusa. Ostatnia modlitwa przy grobie wskazuje jednak nadzieję: „Chryste, nasze Zmartwychwstanie i Życie, podźwi-gnij nas z grobu grzechów”.

Bogate wystroje grobu mają wymiar katechetyczny. Przypominają o znaczeniu śmierci i zmartwychwstania Zbawiciela oraz wzywają do nawrócenia i czynienia pokuty. W przeszłości każdy, kto tylko mógł, wstępował do kościoła choć na chwilę, by z nadzieją popatrzeć na odsłonięty krzyż, by czuwać u grobu Pana wraz ze stojącą na baczność strażą. „Gdziekolwiek zaś przed pałacami lub w koszarach - pisał ks. Jędrzej Kitowicz - stały sztyldwachy żołnierskie, wszędzie przez ten czas mieli karabiny rurami na dół, a kolbami do góry obrócone i żaden bęben żołnierski lub kapela po ten czas nie dała się słyszeć, stosując się do smutku kościelnego...”

Wielka Sobota

Wigilia Paschalna

Wigilia Paschalna jest świętem wszystkich świąt, uroczystością nad wszystkimi uroczystościami. Jest szczytem Triduum Paschalnego - trzech dni przeżywania najważniejszych wydarzeń, które stanowią fundament naszej wiary. Jest ona kluczem do zrozumienia wszystkiego, co się dzieło, co się dzieje i co będzie się dzieło. Jest celebracją wydarzenia unikalnego jak żadne inne, które odmienia człowieka i świat. Nie ma takich słów, które potrafiłyby oddać w pełni znaczenie tego wydarzenia. Wszystkie są zbyt małe, aby je objąć.

Wigilia Paschalna nie jest jedynie przypomnieniem wydarzenia. Ona jest tym wydarzeniem. W celebracji liturgicznej ono się rzeczywiście dzieje, albowiem w liturgii jest zawsze „dziś”.

W Wigilii Paschalnej odnawiamy doświadczenie tajemnicy Kościoła, do którego weszliśmy przez bramę chrztu św. Przypominając sobie o miłosnym Bożym planie zbawienia, wchodząc w jego historię - dotykamy rzeczy najbardziej przyszłych, trwając w oczekiwaniu przyjścia Pana.

Obrzęd światła

Z ciemności do światła. Z grzechu do łaski. Ze śmierci do życia. To wszystko ma wyrazić obrzęd, który rozpoczyna świętowanie Paschy. Prosta symbolika przedstawia w skrócie tajemnicę odkupieńczej śmierci i zmartwychwstania Chrystusa. Tak jak ogień - Chrystus oświeca, ogrzewa i oczyszcza.

Paschał

To duża świeca z wosku. Jest ona zapalana od poświęconego ognia i uroczystie wnoszona do ciemnego kościoła. Symbolizuje Chrystusa Zmartwychwstałego -światłość świata, znak nadziei na wieki. Wryty na nim krzyż oznacza odkupieńczą śmierć Chrystusa. Pięć otworów to symbole Jego zbawczych ran, a pierwsza i ostatnia litera greckiego alfabetu oznacza panowanie nad czasem. Po zakończeniu okresu wielkanocnego paschał stawia się obok chrzcielnicy. To od niego zapala się świece przy chrzcie dziecka, jako znak jego włączenia przez chrzest

do Mistycznego Ciała Chrystusa - Kościoła.

Exsultet

Starożytny hymn chrześcijan. W różnych formach znany od IV wieku. To jedna z najpiękniejszych modlitw Kościoła. Pochwała paschału symbolizującego Chrystusa. Podkreśla ciągłość historii zbawienia, której ukoronowaniem jest przynosząca radość wszystkim wydarzenie paschalne.

Liturgia Słowa

W rozbudowanej Liturgii Słowa Wigilii Paschalnej słyszymy opowieść o działaniu Boga dla ratowania człowieka. Wybór siedmiu czytań stanowi główne punkty scenariusza podjętego przez Boga, który nazywamy planem zbawienia. Pomimo ludzkich występków, buntów, przeciwstawiania się Bogu, Pan nigdy go nie zaniechał, ale wypełnił, posyłając na świat swojego Syna Jednorodzonego. Symbolika kryje się także w liczbie „siedem”. Siedem to trzy plus cztery. Trzy to liczba Boga, a cztery to liczba świata. Razem daje siedem i oznacza przymierze.

Liturgia chrzcielna

Na liturgię chrzcielną Wigilii Paschalnej składają się cztery elementy: Litanie do Wszystkich

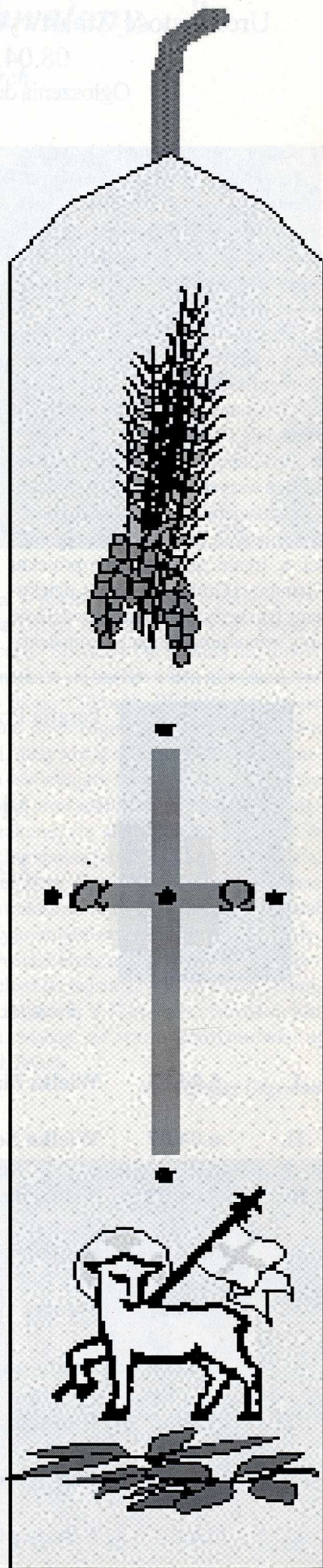
Świętych, błogosławieństwo wody chrzcielnej, chrzest i bierzmowanie (jeśli są kandydaci) oraz odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych. Chrzest jest bramą. To w tym sakramencie zostaliśmy zanurzeni w śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, aby w Nim powstać do nowego życia. W chwili chrztu zaciągnęliśmy pewne zobowiązania i złożyliśmy (zazwyczaj czynią to rodzice dziecka) zobowiązania: wiary i wyrzeczenia się zła. W Wielką Sobotę jest czas, aby do tych przyrzeczeń wrócić i je odnowić.

Liturgia Eucharystyczna

To ostatnia i zarazem szczytowa część liturgii Wigilii Paschalnej. Warto zaznaczyć, że nie jest to Msza św. Wielkiej Soboty, ale Niedzieli Zmartwychwstania. Pełna radości, bo w sposób najdoskonalszy urzeczywistnia Paschę Pana.

Procesja rezurekcyjna

Procesja rezurekcyjna jest uroczystym ogłoszeniem prawdy o Zmartwychwstaniu Pańskim, manifestacją wiary chrześcijan - na wzór kobiet, które po doświadczeniu pustego grobu poszły ogłosić tę wieść uczniom. Procesja jest też symbolem wędrówki Nowego Ludu Bożego razem ze swoim Panem do ojczyzny niebieskiej.

Uroczystość Zmartwychwstania Pańskiego – 08.04.2007.

Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Rozpoczynamy tzw. biały tydzień – oktagę Wielkanocy, która jest przedłużeniem świętowania pamiątki Zmartwychwstania Pana Jezusa na cały tydzień, dlatego w piątek nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.
2. Dziś i jutro godziny odprawiania Mszy świętych pozostają bez zmian – jak w każdą niedzielę.
3. Dziś i jutro nie będzie nabożeństwa o godzinie 17:30.
4. Składamy serdeczne podziękowania tym wszystkim, którzy przyczynili się do uświetnienia i pobożnego przeżywania tych Świąt, a w szczególności: s. Irenie za wykonanie projektu Ciemnicy i Grobu Pańskiego, dziękujemy tym wszystkim, którzy trudzili się przy wznoszeniu i montowaniu deko-

racji, Panu Kościelnemu, Krucjacie Eucharystycznej. *Bóg zapłać* całej służbie liturgicznej, p. organiście, chórowi ADORAMUS z Sanockiego Domu Kultury, zespołowi SOUL, scholi, ministrantom lektorom, harcerzom z Hufca Ziemi Sanockiej, Grupom parafialnym, uczestnikom *Drogi krzyżowej* ulicami naszego miasta w Wielki Piątek oraz wszystkim, którzy wnieśli jakikolwiek wkład w przeżywanie tych Świąt. Wszystkim niech Zmartwychwstały błogosławi za wielkie świadectwo wiary. Równie serdeczne podziękowania składamy Ofiarodawcom na kwiaty do Bożego Grobu, tak podczas *Gorzkich Żali* jak i indywidualnie z poszczególnych Róż. Ostatnio takie ofiary złożyły Róże: św. Józefa, św. Faustyny i św. Cecylii.

Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Nowenna do Miłosierdzia Bożego „Jezu ufam Tobie”

Porządek nowenny

I.	5.04.07	Wielki Piątek	17.40
II.	6.04.07	Wielka Sobota	18.40
III.	7.04.07	Niedziela Wielkanocna	5.40
IV.	8.04.07	Poniedziałek Wielkanocny	7.30
V.	9.04.07	Wtorek po Wielkanocy	18.30
VI.	10.04.07	Środa po Wielkanocy	18.30
VII.	11.04.07	Czwartek po Wielkanocy	18.30
VIII.	12.04.07	Piątek po Wielkanocy	18.30
IX.	13.04.07	Sobota po Wielkanocy	18.40

Intencje w tygodniu 9 - 15.04.2007 r.

Poniedziałek Wielkanocny, 9.04.

6.30 + Władysław Wojtuń.
8.00 + Mieczysław, + Stanisław Orybkiewicz.
9.30 + Tadeusz Tomoń.
11.00 + Romana (f) i Władysław.
12.30 + Włodzimierz Kaliniecki.
16.00 w intencji Malwiny w dniu urodzin.
18.00 + Salomea.

Wtorek, 10.04

6.30 + Helena 2 r. śm.
7.00
7.30
8.00
18.00 1. + Elżbieta i Eugeniusz.
2. + Jerzy, Zdzisław, Helena Bielen.

Środa, 11.04

3. + Helena Kurek miesiąc po śmierci.
6.30
7.00 + Janina, Kazimierz.
7.30
8.00
18.00 1. w intencji pomordowanych na Wschodzie: Katyń, Charków, Miednoje.

Czwartek, 12.04

3. + Bronisław.
6.30
7.00
7.30
8.00
18.00 1. w intencji Radia Maryja.
2. dziękczynna za Nawiedzenie Obrazu Matki Bożej z prośbą o opiekę nad rodzinami od mieszkańców bloku ul. Sobieskiego 18 klatka 4 i domu ul. Sobieskiego 16.

Piątek, 13.04

6.30
7.00
7.30
8.00
18.00 1. + Aleksander Szerszeń.

obota, 14.04

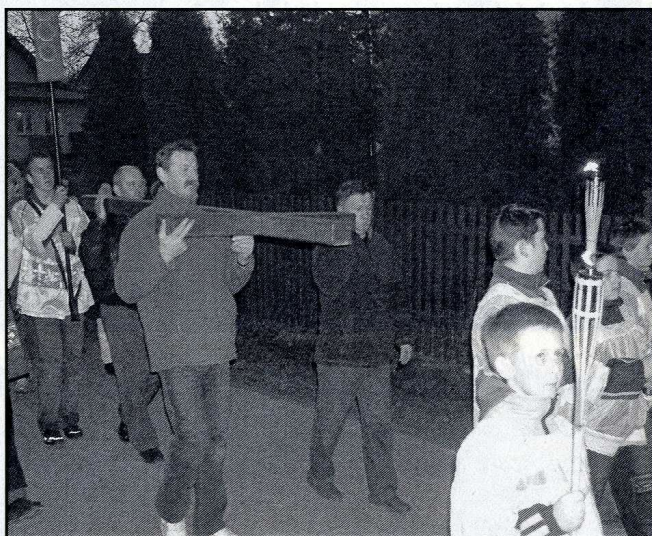
6.30
7.00
7.30
8.00
18.00 + Marek.
2. + Józef Adamczak.

Niedziela, 15.04

6.30 + Władysław Domalik oraz + Antonina i Andrzej Smoter.
8.00 + Jerzy Olgierd Wichler.
9.30 za żyjących i zmarłych z rodziny.
11.00 za parafian.
12.30 + Ewa 5 r. śm.
16.00 + Maria i Bronisław.
17.30 Różaniec.
18.00 + Andrzej Tarnawski 15 r. śm.

„Krzyżu Chrystusa bądźże pochwalony...”

Droga Krzyżowa w Strożach i Płowcach

W dniu 30 marca, w piątek wieczorem, o godzinie 19. odbyła się uroczysta Droga Krzyżowa na trasie między kościołami w Płowcach i Strożach. Na pięknej modlitwie wielkopostnej zgromadziło się bardzo wielu mieszkańców tych miejscowości - około 150 osób. Wcześniej na trasie zostały przygotowane poszczególne stacje, wyobrażane przez małe krzyżyki, duży krzyż niesiony przez uczestników oraz pochodnie oświetlające drogę. Sami mieszkańcy czytali rozważania oraz prowadzili śpiew pomiędzy stacjami. Nabożeństwo zakończyło się około godziny 20.30 w kościele w Strożach wspólną modlitwą i komunią świętą.

Rozważanie tajemnicy Krzyża Chrystusa uczy nas miłości na wzór Jego miłości nieskończonej. Pobożny udział w nabożeństwie pasyjnym jest zawsze pomocny w pogłębieniu wiary i gorliwości. Liczny udział wiernych, począwszy od bardzo małych aż do najstarszych, świadczy o tym, że tradycja Drogi Krzyżowej w Płowcach i Strożach jest piękna i potrzebna. Myślę, że warto kontynuować tę tradycję w kolejnych latach.

Ks. Tomasz Grzywna

Dzień Kapłański w Ochronce

29 marca, we czwartek, na tydzień przed Wielkim Czwartkiem, który jest dniem kapłańskim, dzieci przedszkolne z Ochronki im. bł. Edmunda Bojanowskiego, wraz z Siostrami i Paniąmi tam pracującymi, przygotowały piękną scenkę pt. „Rybak Matki Bożej”, dedykowaną kapłanom naszej parafii, a których reprezentowali: ks. prałat Adam Sudoł i ks. proboszcz Andrzej Skiba. Scenka była bardzo przekony-

wająca, bo ukazująca zmaganie się Rybaka, a w którego wcielił się Dawid Posadzki, z przeciwnościami losu, którymi okazywały się zbyt wysokie fale uniemożliwiające obfity połów, a nawet jakiegokolwiek zarzucenie sieci. Dzielnym Rybak jednak nie rezygnował, ale o pomoc zwracał się do Matki Bożej, którą odgrywała Oliwia Mocur. Jako narratorka, bardzo pięknie wystąpiła Gabrysia Kot.

Za pięknie wykonaną „Barcę” przez Antoninę Kobiałkę, za życzenia wypowiedziane wierszem przez Tosię, Dawida Popławskiego, Laurę Peretiatko i Aleksandrę Bodnar, składam jak najserdeczniejsze podziękowania i jak najlepsze życzenia dla Was, Drogie Dzieci. Gratulujemy Rodzicom, Dzieciom, Siostram, Paniom. Bóg zapłać za pamięć i życzenia.

Ks. Proboszcz

*Świeci słońko na niebie,
złote zsyła promienie,
Każe składać naszym
Księżom szczere życzenia.*

*Niech Księżom przez życie całe,
słońko miłości świeci,
A tym słońkiem są wszyscy
dobrzy ludzie i dzieci.*

*Kiedy przyjdą zmartwienia
i dni pełne kłopotów,
Každy promyk słoneczny
Księży pocieszyć gotów.*

*A gdy promyczek
uśmiechnie się na niebie,
Uśmiechnie się do Księży
i dobry Pan Bóg w niebie.*

*Jeszcze jedno życzenie -
Drodzy Kapłani odkryj:
Niech w Waszych dobrych sercach
Jezus zawsze żyje.*

Antonina Kobiałka

*Cześć kapłaństwu, cześć i chwala
Wiec niesiemy mu swój hołd.
Niech się cieszy ziemia cała
Przez kapłaństwo pierzcha zło.*

*Chrystusowa mocą włada
Každy kapłan w służbie swej.
On po bożych kroczy śladach
On się bratem Boga zwie.*

Dawid Poławski

*Cześć kapłaństwu, cześć na wieki
Z rak kapłańskich płyną nam.
Zdroje łaski i opieki
Schodzi przez nie Chrystus sam.*

*Więc prosimy Go dziś o to
By kapłański wspierał lud.
Aby kapłan wzrastał cnotą
I do Boga wiódł swój lud.*

Laura Peretiatko

*Jest wiele dni pięknych w roku,
Ale ten tylko dla was
Niech będzie pełen uroku
W radości oraz w śpiewie.*

*Gdy wszyscy niosą życzenia
I my też skromnie powiemy:
Niech smutki, troski cierpienia
Bóg w radość i szczęście przemieni.*

*A my Go dzisiaj prosimy
On wie, co Wam potrzeba,
Łaskami niech darzy hojnymi,
Byście żyli na ziemi dla nieba.*

Aleksandra Bodnar

Szukać, kochać i naśladować OK. - Ale kogo....?

W dniach od 21 do 23.03.2007 młodzież Gimnazjum nr 2 w Sanoku przeżywała swoje rekolekcje wielkopostne, którym przewodniczył ks. Paweł Samborski z Rzeszowa.

Przez trzy dni młodzież odkrywała na nowo w swoim życiu Jezusa i swoje powołanie jako chrześcijanina. Szukać, kochać i naśladować, to główne myśli poszczególnych dni.

Szczególnym akcentem tych rekolekcji było świadectwo, jakie dał Dominik – młody człowiek, który był alkoholikiem, a obecnie nie pije i jest Krucjacie Wyzwolenia Człowieka. Młodzież mogła naocznie przekonać się, jak bardzo niszczące jest zniewolenie jakimkolwiek nałogiem, nie tylko alkoholem.

W drugim dniu uczniowie klasy

1d przygotowali scenkę – pantomimę, ukazującą wagę i ciężar grzechu. Jak łatwo jest uwikłać się człowiekowi w grzech i jak bardzo on zniewala. Jedynie Jezus – Miłość Odwieczna, jest zdolny pomóc człowiekowi i wyzwoić go z różnych zniewoleń wynikających z grzechu. Momentem kulminacyjnym tego dnia była Droga Krzyżowa.

Trzeci dzień był czasem pojednania, by z oczyszczonymi sercami iść i już w pełni z odwagą naśladować Chrystusa w codzienności, w której stawia nas Bóg. Na zakończenie uczestniczyliśmy w uroczystej Eucharystii, która była uwieńczeniem rekolekcji i dziękczynieniem za ten wyjątkowy czas.

W szczególny sposób należą się

podziękowania scholce, która przez całe trzy dni nam towarzyszyła i pomagała w śpiewie. Dziękujemy.

Góra
Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywna.

Korekta: Redakcja.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku Tel: 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com